

51303264-4	01/2016	ידיעות נתניה - כותרת	עמוד 26	1	23.91x25.91
אילן איגוד ישראלי לילדים ונפגעים נכים - 55820					

"תנו צ'אנס לנכים"

כשנולד חשבו שהוא מת, הרופאים לא צפו לו חיים נורמליים וכשניסה להתקבל למוסדות חינוך, סגרו בפניו את הדלת • היום מוכיח אברהם רואש מנתניה, החולה בשיתוק מוחין, סטודנט לתואר שני ומתמחה במשפטים בעיריית נתניה, שמה שמפריד בין כישלון להצלחה - זה הזדמנות ונחישות

לחפש ישיבה גבוהה להמשך לימודים". הרבה ישיבות דחו אותו על הסף. גם נכה בכיסא גלגלים, גם לא יודע כתב רש"י, כי למד בחינוך הממלכתי וגם בן להורים דתיים לאומיים.

אולם הוא התעקש וגילגל את הכיסא ליישיבת "כרם דיבנה" המפורסמת, של הציונית הדתית. "אתה לא יודע כלום", אמרו לו. "רבי עקיבא התחיל ללמוד בגיל 40", ענה להם רואש "ויש לי עליו פור של כמה שנים טור בות". "רק בזכות התשובה הזאת התקבלת", השיבו לו.

חמש שנים טובות למד שם רואש, ולאחריהן באו ארבע השנים הרעות. "כיסא הגלגלים שלי התקלקל", סיפר. "אולם אף גורם ממסדי לא עזר לי. נדרתי בלבי שיום אחד אעשה הכל למען נכים, כדי שלא יסבלו כמוני".

עד האקדמיה

כשתוקן לבסוף הכיסא, היה צריך לביחור מה יעשה בחיים. בביטוח הלאומי, הוא מספר, "רצו שאהיה טלפן, ואני סירבתי. התייצבתי שם בפני ועדה שקבעה שרמת המשכל שלי מתחת לנורמה. האבחונים הראו שיש לי איטיות הנובעת מנכות ושייכו זאת לבעיה שכלית. חברי הוועדה הסבירו לי שרמת המשכל שלי מתחת לנורמה, ושאלו אם אני מבין מה זו נורמה".

רואש סירב להיכנע, הוא הרים טלפון למכללה האקדמית נתניה. "אין לי בגרויות, אין לי כלום", אמרתי למינה אייזיק, מנהל לת המכינה, "תני לי הזדמנות להוכיח את עצמי". במכללה העמידו לרשותו את צוות המורים והיו גם שהגיעו לכיתו על מנת לסייע לו להשלים פערי ענק.

על סף סיום לימודיו עבר לגור בדירת עמידר עם מטפל צמוד ולעבודתו בעירייה התקבל לפני חודשיים. "אנשים מדברים אל נכים בצורה שונה, קצת כמו לילד קטן, חור שבים שאתה לא מבין. בעירייה זה לא כך", אמר. "כשהיועצת המשפטית נילי ארו קלטה אותי לעבודה, היא הורתה לקנות עבורי תור כנה שמקריאה את פסקי הדין, מה שמקל על העבודה. נותנים לי להרגיש יעיל ושווה". ■

"הוריי ונכסו למאבק מול מערכת החינוך בנתניה". אברהם רואש | צילום: אסף פרידמן

אלא שגם בקבלה לתיכון נכוננו לרואש לא מעט קשיים. "אף בית ספר תיכון בעיר לא רצה לקבל אותי", הוא נזכר. "לא היה את 'חוק הנגישות' והמגבלה הפיזית הייתה מכשול שאף אחד לא רצה להתמודד איתו". המשפחה פנתה שוב לחבר המועצה יצחקי שסייע לילד הנחוש להתקבל לתיכון "מרכז הנוער", שבשעתו נחשב לתחנה האחרונה לפני נשירה. אלא שרואש התלהב מהמולת החיים. יכולותיו הוורבליות הפכו אותו לכוכב חברתי. "נבחרתי לתפקיד יו"ר מועצת התלמידים במושב ארבע שנים והייתי סגן יו"ר מועצת הנוער העירונית. הבנתי שאני אוהב את העניין הציבורי, רציתי להיות כמו כולם ותכננתי להתגייס לצבא".

רואש כתב מכתב לשר הביטחון דאז, יצחק רבין ז"ל, שהשיב לו בנאום מן הכנסת על קשיי ההשתלבות של הנכים בצבא, זאת למרות רצונם העז. "רבין ז"ל כתב לי אישית, שאם אתגייס, יצטרכו לקחת חייל שתמיד יעזור לי ועדיף שאותו חייל ישרת בצבא בצורה אחרת. דווקא קיבלתי אז את נימוקיו והחלטתי

כשהיה בן שנה ראו שהוא לא מגלה סימני הליכה. אחרי בדיקה הסתבר כי אספקת החימצן למוח השתבשה בלידה ולפיכך לא היה מסוגל ללכת.

לאורך כל השנים הרופאים לא הביעו אופטימיות. "הוא יהיה מפגר", אמרו לאמא שלו. את הילדות בילה בגן איל"ן בנתניה ואת לימודיו החל החל בבית ספר היסודי "און" לחינוך מיוחד בתל אביב.

בניגוד לרופאים, חשבו ההורים שיש להם בבית ילד חכם, בעל יכולות גבוהות, וביקשו להעבירו לחינוך הרגיל. "באותן שנים לא היה נושא השילוב מוכר והוריי נכנסו למאבק מול מערכת החינוך בנתניה", סיפר רואש. חבר המועצה דאז, עודד יצחקי ז"ל, הבין לליבם והתגייס למערכה. "בזכותו התקבלתי לבית ספר 'רויאל' והתחלתי את המסלול שלי בחינוך הרגיל, אבל זה היה לא קל. הייתי חייב להוכיח לכולם שאני יכול", סיפר. את לימודי היסודי כבר סיים בבית הספר 'בן גוריון' שהיה קרוב יותר לביתו ונעדר ללכת לתיכון כמו כולם.

החינוך שלא נתנו לו סיכוי לחיים נורמליים, הפך בגיל 38 לסטודנט לתואר שני ומתמחה במשפטים. ביום חמישי שעבר קיבל אברהם רואש מנתניה, החולה בשיתוק מוחין, מלגת לימודים מעמותת איל"ן.

טקס הענקת המלגות התקיים במרכז הסיפורט של איל"ן ברמת גן, שם העניקה "קרן ברגמן" על שם ד"ר אברהם ופאולינה ברגמן ז"ל, 15 מלגות סיוע לסטודנטים נכי איל"ן בסכום של עשרות אלפי שקלים. בין מקבלי המלגות היה כאמור גם אברהם רואש הנתיי, סטודנט לתואר שני במשפטים במסלול גישור באוניברסיטת בר אילן.

"איל"ן מלווה אותי לכל אורך החיים, מאז אובחנה אצלי הבעיה, והיום אני סוגר מעגל", סיפר רואש. לאחרונה, בעזרת איל"ן שחיברו אותי לאבנר סטפק, מבעלי בית ההשקעות "מיטב ד"ש", הצלחתי להתקבל לעבודה כמתמחה בלשכה המשפטית של עיריית נתניה, וזו הזדמנות מדהימה בשבילי. אלו שסובלים מנכות לא מבקשים חסדים, אלא רק שיתנו לנו את הצ'אנס הראשון להוכיח את עצמנו במקום העבודה. אנחנו כבר נעשה זאת".

ילדות ללא סיכוי

רואש נולד בחודש השביעי להיריונה הקשה של אמו. "הלידה הסתבכה, הרופאים היו עסוקים בהצלת חיי אמי, חשבו שנולדתי מתורק כעבור שש שעות מצאו שאני חי", סיפר.

רואש: "אלו שסובלים מנכות לא מבקשים חסדים, אלא רק שיתנו לנו את הצ'אנס הראשון להוכיח את עצמנו במקום העבודה. אנחנו כבר נעשה זאת"